

Wniosek

posła Tomasza Szajera i towarzyszy, dotyczący fabryk krajowych dla wyrobów betonowych i odsprzedaży tychże wyrobów włościanom po cenach produkcji.

Zważywszy, że wyroby betonowe produkowane przez krajowe fabryki, zastosowane są tylko przeważnie przy sposobności sporządzania kanałów i mostów drogowych, celem zastąpienia drogiego materiału drzewnego, mało trwałego i coraz rzadszego, a wyroby betonowe mogą i do innych przedmiotów w gospodarstwie domowym być zastosowane, jakoto: do wyrobu rur studziennych, chodników czyli płyt betonowych, wszelkiego rodzaju żłobów, kanalizacji stajen, zbiorników, kominów, dachówek i t. p., wnoszą podpisani następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, aby krajowe fabryki betonów założone zostały w większej ilości tak, aby przynajmniej na 2 powiaty przypadała jedna taka fabryka, aby w tychże wyrabiano przedmioty mające zastosowanie także przy gospodarstwie włościańskim, jako to: rury studzienne, chodniki t. j. płyty betonowe, żłoby wszelkiego gatunku, koryta do pojenia, części do urządzania kanalizacji stajen, zbiorników, kominów i t. p. po cenach produkcji, aby sprowadzających takie wyroby betonowe uwolniono od opłat myt na drogach krajowych i powiatowych i ku temu celowi zaopatrzone ich w odnośne certyfikaty.

We Lwowie, 23. czerwca 1902.

Wnioskodawca:

Tomasz Szajer w. r.

Stojałowski, Skołyszewski, Mogilnicki, Huryk, Barabasz, Staruch, Korol, Stanisław Jędrzejowicz, Barwiński, Bohaczewski, Żardecki, Wilczkiewicz, Gładziuk, Szponder.

